

✦ Презентація на тему ✦
«Князі київської русі»

Вступ

1. Олег Віщий
2. Ігор Старий
3. Ольга
4. Святослав Хоробрий
5. Володимир Великий
6. Ярослав Мудрий
7. Порівняльна характеристика

Олег Віщій

Оле́г — легендарний руський князь, ймовірно, швед, родич або соратник Рюрика. Князь київський (882—912). Регент при княжичу Ігорю. Згідно з «Повістю минулих літ» завоював Київ, убивши місцевих правителів, варягів Аскольда і Діра; після чого промовив слова «хай буде се мати городам руським». Здійснив похід на Константинополь.(911). За переказом, отруєний змій, який виліз із черепа його мертвого коня, убив його. У іноземних джерелах невідомий. Також — **віщій Олег**; прізвисько «віщій» отримав за те, що був «поганин» і «невіглас»

Ігор Старий

Ігор Рюрикович — руський князь із династії Рюриковичів. Князь київський (915—945). Згідно з «Повістю временних літ» — син варязького князя Рюрика. Основоположник київської династії князів. Ймовірно, здійснив два походи на Константинополь (941 і 944), що закінчилися укладанням русько-візантійського договору. Організував виправи русів на Кавказ. Убитий слов'янським племенем деревлян за грабунки, непомірний збір полюддя і данини. Також — **Ігор Старий**. У західній традиції — **Ігор I**.

Ольга

Ольга — руська княгиня із династії Рюриковичів. Княгиня київська (945-962), дружина київського князя Ігоря Рюриковича. Матір Святослава Ігоровича. Помстилась деревлянами за загибель чоловіка (945—946). Упорядкувала збирання данини, організувала опорні пункти київської влади (погости). 957 року відвідала Константинополь, де уклала угоду з імператором Костянтином VII Багрянородним і прийняла християнство. Хрещене ім'я — Олена; також — **Ольга-Олена**. Канонізована Католицькою і Православною Церквами як **свята Ольга**. Інші імена — *Вольга*, сканд. *Гельга*, *Алогія*^[1]. В сучасній українській традиції очолює перелік найвідоміших жінок давньої та сучасної України^[2].

Святослав Хоробрий

Святосла́в Ігорович — руський князь-варяг із династії Рюриковичів. Великий князь кийвський (945—972). Єдиний син кийвського князя Ігоря і княгині Ольги. Після загибелі батька перебував під регентством матері (945—964). Ставши самостійним правителем, проводив активну зовнішню політику, значно розширивши територію Руської держави. Підкорив волзьких булгар, аланів, радимичів, в'ятичів (964). У 965—968 роках розгромив Хозарський каганат. 968 року допоміг візантійському імператорові Никифору Фоці придушити повстання болгар, але його спроба залишитися в Болгарії змусила Візантію нацькувати на Київ печенігів. Відігнавши їх, посадив своїх синів намісниками на Русі — Ярополка в Києві; Олега в Овручі, Володимира в Новгороді. 969 року вирушив у другий похід на Болгарію. 971 року був обложений у болгарському місті Доростолі, змушений повернутися на Русь. На зворотному шляху загинув у засідці на Дніпрі, яку влаштував печенізький хан Куря. Також — **Святослав Хоробрий**.

Володимир Великий

Володимир Святославич — руський князь із варязької династії Рюриковичів. Великий князь київський (979—1015), правитель і хреститель Київської Русі. Новгородський князь (970—988). Наймолодший син, Позашлюбний син київського князя Святослава Ігоровича від коханки-клячниці Малуші. Захопив київський престол після міжусобної боротьби з братом (977–979). 988 року прийняв хрещення під іменем Василь, розпочав християнізацію Київської Русі, встановивши Київську митрополію Константинопольського патріархату. Приєднав до своєї держави землі в'ятичів (982), ятвягів (983), радимичів (984), білих хорватів (981). Воював проти болгарів (985), греків (988), вірменів (1000), поляків (1001), печенігів (996, 1015). Розширив межі столиці Києва, збудував Десятинну церкву (996). Першим із руських князів розпочав карбувати власну монету. Заснував фортифікаційні міста — Володимир (988), Переяслав (992) та інші. Використовував особистий знак «гризуб», що став у ХХ столітті гербом України. Помер у Берестовському палаці за Києвом. Канонізований Католицькою і Православною церквами як рівноапостольний святий. Національний герой України. Прізвиська — *Великий, Святий, Хреститель, Красне-Сонечко* тощо

Ярослав Мудрий

Ярослав Володимирович — руський князь із династії Рюриковичів. Великий князь київський (1015–1018, 1019–1054). Князь ростовський (988–1010) і новгородський (1010–1034). Другий син київського князя Володимира Святославича від полоцької княжни Рогнеди. Взяв участь у міжусобній боротьбі за владу з братами, в якій загинули Борис, Гліб і Святослав. 1019 року переміг київського князя Святополка на Альті. 1026 року уклав угоду із братом Мстиславом, поділивши Руську землю по Дніпру; отримав Київ з Правобережжям, а Мстислав — Чернігів з Лівобережжям. Після смерті Мстислава (1036) став одноосібним володарем Русі. Доклав багато зусиль до зміцнення держави. 1036 року розбив і назавжди відкинув від Києва печенігів. Розширив межі середньовічного Києва, спорудивши «місто Ярослава», окрасою якого стали Золоті ворота та Софійський собор (1054). За численні реформи та досягнення, що мали позитивний вплив на розвиток Русі, отримав прізвисько **Ярослав Мудрий**

Порівняльна характеристика

На мою думку, найкращий князь для Київської Русі, це Ярослав Мудрий, тому що він дійсно багато чого зробив для своєї держави, розвив не тільки її могутність, а й інтелект. І здружився з багатьма європейськими державами.

Найгіршого князя з цього переліку, визначте важко, так як кожен з них щось зробив для своєї держави. Але на мою думку що, це князь Ігорь Старий. Тому що, він загинув через те що грабував слов'ян, які і так сплачували йому данину, та переобтяжував їх, тобто був занадто жорстоким. І вони недовго думаючи, вбили його.

Виконав учень 9-б класу
Кулічевський Андрій
